

РЕШЕНИЕ

№ 4172

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора В.Димитрова, като разгледа дело номер **2668** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63 ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на А. В. А., чрез процесуални представители адв. П. М. и адв. Н. М., срещу решение от 30.01.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав, по НАХД № 14034/2012г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001363/16.05.2012г., издадено от началника на Областен отдел „Контролна дейност-ДАИ” към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”. С НП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 93в, ал. 17, т. 2 във връзка с чл. 78, ал. 1, т. 2 от Закона за автомобилните превози /З./ във връзка с чл. 15, § 7, б. „б”, т. i) от Регламент 3821/85 относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт.

Касаторът оспорва в цялост решението като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи касационни основания съгласно чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Излага доводи относно неспазване на императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от З., предвид това, че административнонаказващият орган /АНО/ не посочва коректно номера на картата на

водача и не приема като доказателство по преписката Удостоверение за дейности, издадено по реда на Регламент 561/2006 за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти № 3821/85 и Регламент № 2135/98 и за отмяна на Регламент № 3820/85. Твърди, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност са нарушени разпоредбите на Регламент 3821/85 във връзка с изменящия го Регламент 561/2006. Претендира отмяна на обжалваното съдебно решение, респ. отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуален представител – адв. М., поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът по касационната жалба - началника на ОО „КД-ДАИ” към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, редовно уведомен, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита жалбата за основателна, а оспореното решение за незаконосъобразно и неправилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 8061 от 26.02.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП, не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

При постановяване на съдебното си решение районният съд е събрал и кредитирал като логични и непротиворечиви следните доказателства: свидетелските показания на Б. К. М. – актосъставител, на длъжност „главен специалист-инспектор” към ОО”КД-ДАИ”; карта на водача № 0000000037510000; Удостоверение за дейности от 10.02.2012г., издадено по реда на Регламент 561/2006; Удостоверение за дейности от 11.02.2012г., издадено по реда на Регламент 561/2006; Заповед № РД-08-452/26.09.2011г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 137651/14.02.2012г. Въз основа на АУАН е съставено обжалваното НП. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства в подкрепа на касационните основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

С оглед доказателствата е установена следната фактическа обстановка. На 14.02.2012г., около 9:20ч. в [населено място], околоръстен път около 300м след пътен възел [улица]с посока [населено място], А. В. А. управлява влакчак „Рено П. 440 18Т” с рег. [рег.номер на МПС] и прикачено към него полуремарке „Ф. Т39” с рег. [рег.номер на МПС] , като извършва международен превоз на товари от Република Т. до Република Б., видно от Т. К. № АХ67978895 и CMR № 0000050 с лиценз на общността № 7096 и заверено копие №[ЕИК] при следното нарушение: без информация с данни от пътуването на картата на водача № 000000003751000 за времето от 17:00ч. на 10.02.2012г. до 03:10ч. на 11.02.2012г. видно от 1 брой документ

за удостоверение на дейности и информация в дигиталната карта на водача № 00000000371000. Съставен е АУАН № 137651/14.02.2012г., срещу който нарушителят е възразил. В тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило обяснение вх. № 13-02-32-244/15.02.2012г. на наказаното лице, към което е приложение Удостоверение за дейности от 11.02.2012г., издадено по реда на Регламент 561/2006. Процесното НП е издадено на 16.05.2012г. от компетентен АНО съгласно Заповед № РД-08-452/26.09.2011г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията във връзка с чл. 92, ал. 2 от З. в шестмесечния срок от съставяне на АУАН съгласно чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Настоящият състав не споделя извода на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При ангажиране на административнонаказателната отговорност следва да се установи пълно съответствие между фактическата страна и правната квалификация на нарушението. На основание чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН при съставяне на НП задължително се посочват описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Към момента на извършване на проверката от служителите на ИА „АА” – 14.02.2012г., административнонаказаното лице А. не е предоставил данни за пътуването от 17:00ч. на 10.02.2012г. до 03:10ч. на 11.02.2012г. Приложено е Удостоверение за дейности от 10.02.2012г., издадено по реда на Регламент 561/2006, от което става видно, че водачът е извършвал друга работа, а не управление на превозно средство в периода от 17:45ч. на 26.01.2012г. до 17:00ч. на 10.02.2012г. Съставеният акт е за непредоставено удостоверение за последващ период, но предшестващ времето на съставяне на акта – 09:20ч. на 14.02.2012г. Нито в акта, нито в НП, обаче, е описано кой период обхваща предоставеното от водача удостоверение за дейности, както и същото не е описано с индивидуализиращи белези – дата и място на издаване, подпис на водача на моторното превозно средство, печат на фирмата – превозвач. С постъпилото обяснение вх. № 13-02-32-244/15.02.2012г. към делото се прилага Удостоверение за дейности от 11.02.2012г., издадено по реда на Регламент 561/2006, което удостоверява, че в периода от 16:45ч. на 26.01.2012г. до 03:14ч. на 11.02.2012г. наказаното лице е извършвал друга работа, а не управление на превозно средство.

Актосъставителят М. и АНО посочват, че при извършване на проверката липсва информация от картата на водача № 000000003751000, видно от дигиталната карта на водача № 00000000371000. Налице е несъответствие в изписването на номерацията на ползваната при пътуването карта на управляващия моторното превозно средство, в същия смисъл и с приложеното по делото копие от карта на водача № 0000000037510000. Констатираното съставлява съществено процесуално нарушение, доколкото съставомерността на деянието изисква пълно тъждество между проверявания документ и този, за който се твърди, че не отговаря на законовите изисквания.

На основание чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН при налагане на административно наказание следва да бъдат посочени разпоредбите, които са нарушени виновно, и същите да съответстват на осъществилата се фактическа обстановка. Видно от съдържанието на акта и НП, нарушената законова разпоредба е некоректно посочена от актосъставителя, а именно: „чл. 15, § 7, б. „б”, т. i) във връзка с чл. 78, ал. 1, т. 2 от З.”. Главен инспектор М. не посочва, че е налице нарушение на

Регламент 3821/85, както посочва АНО в атакуваното НП. За първи път при налагане на наказанието глоба началникът на ОО „КД-ДАИ” цитира нарушената норма: „чл. 15, § 7, б. „б”, т. i) от Регламент 3821/85 във връзка с чл. 78, ал. 1, т. 2 от З.”. Горепосоченото съставлява съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на защита на административнонаказаното лице, тъй като водачът не може да разбере в какво точно е обвинен.

По възражението на касатора за нарушението на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН съдът намира, че едномесечният срок за произнасяне по административната преписка от АНО е инструктивен. Същият започва да тече от получаване на преписката, а не от съставянето на АУАН – 14.02.2012г. Липсва информация за датата на получаване на преписката, но въпреки това евентуално непроизнасяне в едномесечния срок би довело единствено за ангажиране на дисциплинарна отговорност на АНО. Правото на защита на наказаното лице не е ограничено, доколкото на съдебен контрол подлежи издаденото НП като акт, с който се налага административно наказание.

Съгласно чл. 78, ал. 1, т. 2 от З. /в редакцията ѝ от ДВ - бр. 17 от 25.02.2011г./ „при извършване на превози на пътници с автобуси и превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона, лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, превозвачите и водачите спазват изискванията на Регламент № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт”. Нарушение на разпоредбата чл. 15, § 7, б. „б”, т. i) от Регламент № 3821/85, а именно: „по всяко време, когато лице, упълномощено да осъществява контролни функции, поиска това, водачът следва да е в състояние да представи тахографските листове относно текущата работа, и във всеки случай за последния ден на предишната седмица, през която е кормувал”, е некоректно посочено, тъй като чл. 15, § 7 от Регламента не съдържа разписване на разпоредбата посредством буквено и точково означение. Въведени са изменения, обаче, с чл. 26 от Регламент № 561/2006г., в чиято т. 4 се посочва: „Член 15 /Регламент № 3821/85/ се изменя, както следва: б) Когато водачът управлява превозно средство, снабдено със записващо оборудване в съответствие с приложение ІБ, водачът трябва да бъде да представи при всяко поискване на инспектора: i) картата на водача, притежавана от него; ii) всеки ръчен запис и разпечатка, направени през текущата седмица и предходните 15 дни съгласно изискванията на настоящия регламент и Регламент № 561/2006, и iii) регистрационните листове, отговарящи за същия период като този, посочен в предходната алинея, през които той е управлявал превозно средство със записващо оборудване в съответствие с приложение І. Независимо от това след 1 януари 2008 г. периодите по точка ii) обхващат текущия ден и предходните 28 дни”. Видно от доказателствата по делото, са предоставени удостоверение за дейности и информация в дигиталната карта на водача № 00000000371000, което по своя характер не попада под разпоредбата на чл.15, § 7, б. „б”, т. i) от Регламент № 3821/85. Актосъставителят не е констатирал непредоставяне на карта, а както бе изложено и по-горе, относно номера на същата се установи несъответствие. Дори и да се приеме, че става въпрос за нарушение на т. ii), то същото следва да бъде коректно посочено от инспектора, в този смисъл – периодите за предоставяне на ръчен запис и разпечатка обхващат текущия ден и предходните 28 дни, когато проверката се извършва след 01.01.2008г. Съдът намира, че фактите по делото не са подведени под приложимата законова разпоредба, доколкото същата не изисква предоставянето на Удостоверение

за дейности по Регламент № 561/2006г. към момента на проверката, тъй като същото представлява самостоятелен документ, издаден в определена форма и съдържание, подписан от водача на управляваното моторно превозно средство и подпечатан от дружеството превозвач, и не попада под въведените понятия: „ръчен запис и разпечатка”. От една страна, се установи съществено нарушение на съдопроизводствените правила относно подвеждането на лицето под административнонаказателна отговорност досежно с осъществилата се фактическа обстановка, а от друга, нарушение на материалния закон, доколкото фактическият състав на цитираната норма не е осъществен посредством извършеното деяние.

Съгласно чл. 93в, ал. 17, т. 2 от З. /в редакцията ѝ от ДВ - бр. 17 от 25.02.2011г./ водач, който при проверка от контролните органи не представи картата на водача (ако притежава такава), както и записите от нея, се наказва с глоба 1500 лева. Съставът на санкционната разпоредба включва от обективна страна извършване на деяние под формата на бездействие, а именно – непредоставянето на карта, ако водачът притежава такава, и записите от нея. Видно от описаното в акта и НП, А. е предоставил удостоверение на дейности и информация от дигиталната карта на водача с № 00000000371000, от които е направен извод за управление на превозно средство при следното нарушение: „без информация с данни от пътуването на картата на водача № 000000003751000 за времето от 17:00ч. на 10.02.2012г. до 03:10ч. на 11.02.2012г.”. Следователно, АНО подвежда водача под отговорност за непредоставяне на карта, от която актосъставителят е получил информация, че липсват данни за времето от 17:00ч. на 10.02.2012г. до 03:10ч. на 11.02.2012г., което по своя характер съставлява нарушение и на разпоредбата на чл. 15, § 7, б. „б”, т. i) от Регламент № 3821/85. От административната преписка не става ясно дали извършеното деяние включва непредоставяне на данни от записи в картата, което по своя характер е нарушение на чл. 15, § 7, б. „б”, т. ii) от Регламент № 3821/85. Предвид гореизложеното, се констатира противоречие с материалноправните разпоредби на закона, поради което въпреки че наказанието в размер на 1500 лева съответства на определеното от законодателя, то същото не следва да бъде наложено на наказаното лице.

Съдът намира, че са налице касационните основания на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – предпоставка за отмяна на постановеното решение, респ. за отмяна на атакуваното НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 30.01.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав, по НАХД № 14034/2012г., и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001363/16.05.2012г., издадено от началника на Областен отдел „Контролна дейност-ДАИ” към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

